

τῶ θησαυρῷ τῶν σωζομένων λέξεων, ἀποβαλόντες δὲ καὶ τὴν ἐξίν τοῦ προφέρειν διφθόγγους καὶ μακρὰ φωνήεντα καὶ τὴν περισπωμένην καὶ τὸν φθόγγον ὤ κττ. οὔτε τὰς παραδοθείσας ἡμῖν ἀπὸ πόντος εἰς υἴον λαϊκὰς λέξεις δυνάμεθα νὰ μεταποιήσωμεν κατὰ τὴν προφορὰν, ἵνα καταστήσωμεν αὐτὰς ἀρχαιοπροπεστέρας καὶ δὴ ἐπιτηδεῖας νὰ μεσολαβήσῃσι καὶ ἐπενέγκωσι τὴν ἔνωσιν τῶν διεστώτων κομμάτων, οὔτε εἰς ὅσας ἐκ τῆς ἀρχαίας γλώσσης δανεισθῶμεν λέξεις πρέπει νὰ δίδωμεν ἄλλην ἄγνωστον ἡμῖν σήμερον προφορὰν ὡς μόνον διότι τοῦτο ἀποβαίνει ἡμῖν εἰς ἄκρον δυσχερές, ἀλλὰ καὶ διότι οὕτως οὐδεμία τῶν λέξεων τούτων θὰ καθίστατο, ὅπως καθ' ἐκάστην βλέπομεν γινόμενον, κατῆμα τοῦ λαοῦ, καθόσον διὰ τῆς διαφόρου προφορᾶς ταύτης θὰ ἠγείρετο Σινικὸν τεῖχος μεταξύ τῆς γραπτῆς καὶ τῆς λαλουμένης γλώσσης, πηθητὸν μὲν ῥιζοσπαστικῶς καὶ ἀνιστορήτοις τισὶ ἄλλ' οὐκ ἡμῖν τοῖς ἐν Ἑλλάδι ζῶσι καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς βλέποντες τὸν ἐν τῇ ξένη ἐπισταμένους. Εὐκολώτερον δυνάμεθα νὰ σινιολογήσωμεν τοῖς Ἑρασμικῶς, ὅτι μετεβλήθη ἐν τῇ φορᾷ τῶν αἰώνων ἢ προφορᾷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἢ νὰ θελήσωμεν νὰ μεταβάλωμεν ἡμεῖς σήμερον ἐκόντες αὐτὴν ὀπωδῆποτε καὶ πρὸς οἰονδῆποτε σκοπόν. Ταῦτα οὔτε δυνατὰ εἶναι οὔτε ἠξιώσε ποτε τῶν ὀρθῶς φρονούντων Ἑρασμικῶν τις.

Ὅσοι τάνωτέρω βιβλία μέλλουσι ν' ἀναγνώσῃσι, θὰ εὔρωσι πλὴν ἄλλων καὶ βιβλιογραφικὸν δελτίον πολῦτιμον διὰ τὴν νέαν ἡμῶν γλώσσαν, καθόσον ὁ Σύλλογος πολλαχόθεν δεχόμενος τοιαῦτα βιβλία κατέστησεν εἰς τὸν γραμματεῖα αὐτοῦ, τὸν συγγραφεῖα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου, δυνατὴν τὴν τῆς αὐτῆς καταγραφῆς. Τελευταῖον ἐπέυχομαι, εἰς τὸν συγγραφεῖα τὸ πᾶσι τοῖς συγγραφεῦσι πηθητὸν, δηλονότι νὰ δυνηθῇ ταχέως νὰ ἐπιχειρήσῃ δευτέραν τοῦ βιβλίου του ἔκδοσιν διορθωμένην καὶ βελτιωμένην.

Γ. Ν. Χ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος θὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ κατὰ τὸ θέρος τοῦτο ἐκδρομὴν εἰς τὰ παράλια τῆς Νορβηγίας.

— Ὁ διάδοχος τοῦ μεγάλου δουκάτου Λουξεμβούργου Γουλιέλμος ἠρραθωνίσθη μετὰ τῆς πριγκιπισσῆς Λουίζης θυγατρὸς τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας καὶ ἀνεψίᾶς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως. Ὁ γαμβρὸς εἶνε τεσσαρακοντούτης καὶ ἡ νύμφη μόλις δεκαεπταετής.

— Κατ' ἐπίσημον ἀπογραφικὴν σημείωσιν οἱ ἐν Γαλλίᾳ κατοικοῦντες ἄλλοδαποὶ ἀνέρχονται εἰς 1,006,679. Τούτων οἱ περισσότεροι εἶνε Βέλγοι, 371,346. Οἱ Γερμανοὶ ἀριθμοῦνται εἰς 84,293· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς 1314.

— Τὸ δικαστήριον τοῦ Βερολίνου κατεδίκασεν εἰς διετὴ φυλάκισιν γυναῖκα γνωστοτάτην ὀνομαζομένην Βαλάσκαν Τέπφερ, ἣτις ἐξετέλει δῆθεν πνευματιστικὰ θαύματα ἐπὶ 20 ἔτη ἀπατώσα τοὺς εὐπίστους ὡς αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ ὀμολόγησε. Τὸ μεγαλύτερον θαῦμα ἦτο ὅτι ἐνεφανίζετο ὀλόφωτος ἀλείφουσα διὰ φωσφόρου τὰ ἐνδύματά της!

— Φοβερὸς ἀγὼν πυγμαχίας ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ μετὰξὺ ἐνὸς μαύρου ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιτηδεῖς ἐλθόντος καὶ ἐνὸς διαπύμου Αὐστραλιανοῦ πυγμαχοῦ. Νικητὴς δὲ ἀνεδείχθη ὁ μαύρος, ὅστις ἔλαβε καὶ τὸ καταβληθὲν στοίχημα ἐκ δύο χιλιάδων λίτρων.

— Οἱ ζαχαροπλάσται τοῦ Βελιγραδίου ἐκήρυξαν ἀπεργίαν ἐνεκα τῆς ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν γλυκιμαζῶν καὶ ζαχαρωτῶν.

— Εἰς τὴν Βραζιλιανὴν γερούσιαν ὑπεβλήθη πρότασις ὅπως ἐπιβληθῇ διὰ νόμου ἢ ἀποτέφρωσις τῶν ἐκ μεταδοτικῶν νόσων ἀποθνησκόντων καὶ ἰδρυθῶσι δη-

μοῖσαι κάμιναι εἰς πᾶσαν πόλιν ἔχουσιν ἄνω τῶν 10 χιλ. κατοίκων.

— Εἰς περίφημος σκύλος δανικὸς ὀνομαζόμενος Πασαρ, ὅστις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίῳ ἔκθεσιν σκύλων, ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρίας πρὸς βελτίωσιν τοῦ γένους τῶν σκύλων ἀντὶ 3,500 φράγκων καὶ ἐδωρήθη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

— Εἰς New Haven τῆς Ἀμερικῆς ἀπέθανε πρότινος ἰδιότροπος γυνή, ἣτις διὰ τῆς διαθέκης της ἐξεδήλωσεν ὅλον τὸ κατὰ τῶν σκύλων μίσος της. Κατέλιπε δηλαδή 50 χιλιάδας δολλάρια, ἤτοι 250 χιλιάδας φράγκα, ἵνα διὰ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἀμειβῶνται αἱ πτωχὰ οἰκογένειαί της πόλεως αἱ ὅποιαι ἐζησαν ἐπὶ δύο ἔτη χωρὶς σκύλων. Ἄμα ἡ διαθήκη ἐδημοσιεύθη, ἐννοεῖται, ὁλεθρὸς ἐπῆλθε κατὰ τῶν ταλαιπωρῶν ζῶων, τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες ἐθυσιάσθησαν εἰς μνήμην τῆς μεγαίρας, μὲ τὴν ἐλπίδα μετοχῆς εἰς τὸ κληροδότημα.

— Κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην ἐν Πότσδαμ στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν ὁ ἐξαετής διάδοχος τοῦ Πρωστικῶν θρόνου παρήλασε τὸ πρῶτον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συντάγματός του χειροκροτούμενος ὑπὸ τῆς μικρῆς βασιλείσσης τῆς Ὀλλανδίας κατὰ δύο ἔτη μεγαλητέρας, ἣτις ἐθαύμαζεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων, ὅπου ἀπὸ τινος φιλοζενεῖται.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Δι' ἐξόδων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἤρχισαν ἀνασκαφαὶ ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἀνευρέθη τὸ ψευδιωτὸν τῆς Μεδοῦσης. Τὰς ἀνασκαφὰς ἐποπτεῖ ὁ ἔφορος κ. I. X. Δραγάτσας.

— Εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν ὁ κ. Le Blanc ἐπέδειξεν ἐκ μέρους τοῦ κ. Μαξβελ Σομμερβιλ ψέλλιον ὀρειγάλκινον ἀνευρεθὲν πρό τινος πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ φέρον ἐπιγραφὴν ἑλληνικὴν, ἐτι δὲ ἀνάγλυφα εἰς τὸ ἐν τέρμα λεόντα τρέγοντα πρὸς τὰριστερά καὶ εἰς τὸ ἄλλο ὄφιν συνεσπειρωμένον. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ψέλλιου εἶνε προσηρτημένη μικρὰ πλάξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε χαραγμένον δαίμων τρυπῶν διὰ λόγχης γυναῖκα ἐξήπλωμένην.

Φιλολογικά

Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν τεῦχος (πρῶτον τοῦ δεκάτου ἐβδόμου τόμου) τῶν Mittheilungen τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου περιέχει τὰς ἐξῆς κυριωτάτας πραγματείας· Παροστάσεις τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ P. Wolters. — Περὶ τοῦ σπηλαίου τῆς Σιβύλλης τῶν Ἐρυθρῶν ὑπὸ K. Buresch. — Περὶ τῆς ἀρχαίας ἐπὶ μαρμαρῶν γλυπτικῆς τῶν Ναξίων ὑπὸ B. Sauer. — Μνημεῖον ἐκ Βιθυνίας ὑπὸ B. Graef. — Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Βαλκανίας ὑπὸ P. Kretschmer.

Καλλιτεχνικά

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος γλύπτης Βονασιὲ ὁ πρεσβύτερος τῶν καθηγητῶν τῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς καὶ μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου.

Θεατρικά

Τρεῖς ἑλληνικοὶ θίασοι δίδουν παραστάσεις ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ θέρος εἰς ὑπαίθρια θέατρα. Ὁ τοῦ Ἀλεξιάδου εἰς τὴν Πλατεῖαν Ὀμονοίας, ὁ τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη εἰς τὸν κῆπον Ὀρφανίδου καὶ ὁ τῆς Κυρίας Παρασκευοπούλου εἰς τὸν παρλίσιον κῆπον Παράδεισον. Ὁ θίασος τοῦ Ἀρνωτάκη μετέβη εἰς Πάτρας καὶ ὁ τοῦ Λεκατσῆ εἰς Βῶλον.